

Bridget: ‘Als ik hier niets aan doe, ben ik een slecht mens’

8 december 2007 | Interview

Zij is het gezicht van de stichting, haar ouders zoeken de projecten uit. Stichting DutchyPuppy is voor de familie Maasland méér dan een fulltime job: het is hun levensmissie geworden. DoggyMag in gesprek met DoggyMag-ambassadrice Bridget, moeder Elly en vader Frits over hun gezamenlijke liefde voor honden én elkaar.

Hoe ben je op het idee voor DutchyPuppy gekomen?

Bridget: “Ik heb Tibbs via de Roemeense Stichting Canibucarest uit Roemenië geadopteerd en ben daarna teruggegaan voor het BNN-programma ‘Try before you die’, waarvoor ik zelf mocht kiezen wat ik ooit in mijn leven nog eens wilde doen. Ik wilde graag naar de *killing pounds* in Roemenië omdat Tibbs daar vandaan komt. Wat ik daar aantrof is bijna niet te beschrijven.”

Frits: “Hondjes worden doodgemarteld, krijgen gif in hun hart gespoten, sterven van de honger in veel te kleine hokjes, worden mishandeld door straatkinderen. Echt verschrikkelijk.”

Bridget: “Eenmaal buiten moest ik ontzettend janken. Ik dacht: als ik hier niets aan doe, dan ben ik een slecht mens. Toen ben ik samen met mijn ouders de Stichting DutchyPuppy begonnen.”

Is de liefde voor dieren er van jongs af aan ingegoten?

Elly en Frits in koor: “We hebben altijd honden gehad. Bull Terriërs, een Duitse Herder, een Cocker Spaniël, Jack Russells, Yorkshire Terriërs... alles bij elkaar opgeteld hebben we er 21 gehad. Op dit moment hebben we er vier: een Jack Russell, een Yorkshire en hun twee kinderen.”

Bridget: “Je hoort het, ik zou niet weten hoe het is om zónder honden te leven. Met een hond in de buurt is het altijd gezellig en leuk. Honden zijn je beste vriendjes. Je kunt ze altijd vertrouwen, je kunt op ze bouwen – alle clichés die je over honden hoort, zijn eigenlijk waar.”

Elly: “Honden zijn altijd blij, altijd dankbaar. Ik ben al mijn hele leven gek op honden.”

Frits: “Toen Bridget de verhalen over de *killing pounds* in Roemenië vertelde, werden we daar erg door geraakt. We wilden dolgraag iets doen voor die honden. Met DutchyPuppy ondersteunen we nu tal van bestaande projecten en organisaties in onder meer Spanje, Portugal, Roemenië, Turkije en Nederland.”

Hoe is de taakverdeling binnen DutchyPuppy?

Bridget: “Mijn rol is die van het gezicht van DutchyPuppy. Ik doe veel PR, geef interviews, maak filmpjes over wat de stichting in het buitenland doet. Mijn ouders hebben een fulltime baan aan DutchyPuppy. Soms ben ik wel eens bang dat ze té veel doen. Ze zoeken de projecten uit, kijken wat we consistent voor een project kunnen betekenen, onderhouden de contacten, staan samen met mijn broer veel op beurzen en ontwerpen en produceren de kledinglijn.”

Frits: “We hebben jarenlang kledingwinkels gehad. Die ervaring uit de modewereld gebruiken we nu voor het ontwerpen en op de markt zetten van de DutchPuppy-kledinglijn. Het zijn geen promotieshirts, maar echte mooie shirts ontworpen door grote namen als Daryl van Wouw en Ilja Visser. Door het verkopen van een goed product halen we geld binnen voor DutchPuppy. Je kunt ook werken met donaties, maar dat is een vak apart. Om bijvoorbeeld €

10 euro aan giften te krijgen, moet je € 9 aan reclame uitgeven. Dat werkt op de lange termijn niet.”

Naast de liefde voor honden lijkt ook de liefde voor elkaar heel diep te zitten...

Bridget: “Ik kom uit een heel warm gezin met veel gezelligheid waar alles kon en niets raar was. Mijn broer Bryan en ik werden altijd gestimuleerd om de dingen te doen die we wilden. Er werd ons nooit iets opgelegd.”

Elly: “De kinderen gingen overal met ons mee naar toe. Toen ze amper een meter hoog waren, liepen ze zij en Bryan al door de beurshallen te rennen. We waren altijd met z’n vieren.”

Bridget: “Ik heb vriendinnen die zijn opgegroeid met nanny’s, dat ken ik helemaal niet. Mijn ouders betrokken mij en mijn broer overal bij. Ik denk dat we daarom nu ook alle vier samenwerken aan Dutchypuppy.”

Gaat er wel eens een dag voorbij dat jullie elkaar niet zien?

Bridget: “We zien elkaar niet elke dag hoor. Zij wonen in Den Haag, ik in Amsterdam. Maar we bellen wel dagelijks met elkaar. Om gewoon gezellig te kletsen, raad te vragen of iets over DutchyPuppy te bespreken. Er is niets waar ik het níét met mijn ouders over heb. Onze band is heel erg hecht. Vaak wordt in interviews alleen mijn moeder genoemd, maar als ik mijn moeder noem, bedoel ik daar ook direct mijn vader mee. Die twee zijn echt altijd samen.”

Elly: “We zouden niet anders kunnen. We zijn nu vijfendertig jaar bij elkaar en hebben altijd samengewerkt. We zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.”

Bridget lachend: “Daar word ik wel eens gek van hoor. Dan bel ik jou,” zegt ze wijzend naar haar moeder, “en hoor ik papa op de achtergrond meepraten met óns gesprek. Jullie zijn een soort eeneiige tweeling.”

Bridget zei net tegen Tibbs dat ‘opa en oma er zo aankwamen’. Zien jullie Tibbs een beetje als jullie kleinkind?

Frits grinnikend: “Nou, ik vind Tibbs echt een schat van een beest, maar je moet het wel in context blijven zien. We weten heel goed wat een hond is en wat een mens. Al slapen alle honden dan wel op ons hoofd in bed en mogen ze alles doen en laten wat ze willen.”

Bridget: “Maar je zou toch nog wel een keer een echt kleinkind willen?”

Elly zwijmelend: “Oh, ik zag gisteren in een kinderwinkel weer zúlke schattige jurkjes...”

Bridget: “Over jurkjes gesproken: DutchyPuppy heeft sinds kort ook een eigen dierenlijn die te koop is bij de dierenwinkels van Pet’s Place. Niet met jurkjes hoor, maar met stoere, functionele kleding voor kleine hondjes, grote hondenkussens, eet- en drinkbakken, riempjes en ga zo maar door.”

Levert jullie hechte samenwerking nooit strubbelingen op?

Elly: “Wat denk je zelf? Dat kan niet anders. We zijn allemaal erg open, dus we gooien alles eruit. Wat dat betreft is ons hele gezin erg emotioneel.”

Bridget: “We spreken geen Italiaans, maar op andere mensen komen we wel vaak over als een hysterische Italiaanse familie. Dan staan wij zo tegen elkaar te schreeuwen dat anderen denken: dat komt nooit meer goed.”

Frits: “We zijn alledrie echte Hagenaren, we bemoeien ons overal mee.”

Bridget: “De laatste tijd gaan onze ruzies voornamelijk over het feit dat mijn ouders veel te hard werken en ik het daar niet mee eens ben. Destijds met de kledingwinkel die we hadden dacht ik ook: dit wordt te veel voor ze, laten we die winkel verkopen. Maar ja, dan creëren papa en mama gewoon weer iets nieuws met nóg meer werk.”

Elly tegenspuiterend: “Dat moet ook! We kunnen niet één stukje doen en dan op de bank gaan zitten met een boekje. Het is ook een kwestie van succes dat we zo hard moeten werken, een luxeprobleem eigenlijk.”

Hoe ziet de toekomst van DutchyPuppy eruit?

Frits: “We zijn continu bezig om in the picture te blijven. Dat doen we door steeds met nieuwe dingen te komen. Ik voorspel dat DutchyPuppy mede dankzij de samenwerking met Pet’s Place nóg veel verder gaat uitgroeien. Op tweehonderd punten in Nederland gaat het DutchyPuppy-assortiment verkocht worden. Een betere merchandising kun je niet hebben.”

Bridget: “Daarnaast zijn we bezig met een boek over de opvoeding van puppy’s, voorlichtingsfilmpjes over omgaan met je hond die op scholen getoond gaan worden en een nieuw hondenprogramma dat mijn bedrijf Haagse Bluf naar alle waarschijnlijkheid gaat produceren.”

Elly: “Met het geld dat binnenkomt blijven we bestaande projecten in het buitenland ondersteunen. In het begin dachten veel mensen inclusief ikzelf: dat is toch een druppel op een gloeiende plaat, zo’n mobiele kliniek om hondjes te castreren en steriliseren in Roemenië. Maar nu de lokale bevolking ziet dat het werkt, gaan ze het steeds meer accepteren. Sterker nog: de burgemeester heeft het plan opgevat om ook in de rest van Roemenië mobiele klinieken op te zetten.”

Wat staat er tijdens de kerst op het programma: werk of ontspanning?

Elly: “Wij zijn al achttien jaar niet in het buitenland geweest vanwege de honden, dus op vakantie gaan we sowieso niet. We hebben nogal asociale honden die je niet zo snel ergens mee naartoe neemt, haha. Vader, moeder en twee kinderen. Een heel roedel. En we gaan nergens heen zonder de honden. Dus dat wordt thuis lekker ontspannen.”

Frits: “Bridget zegt elk jaar dat ze met kerst in het buitenland zit, maar als puntje bij paaltje komt schuift ze altijd bij ons aan tafel aan. Dan gaan we gezellig samen eten.”

Bridget: “Mijn vader kan heel goed koken en mijn moeder helpt hem daarbij. Niets fijner dan kerst gezellig met je familie doorbrengen. Maar wie weet, breng ik de kerstdagen dit jaar wel door in Thailand...”